

AVONTUURLIJK IJSLAND

Op je eigen motor dwars door de ongerepte natuur van dit schitterende land.

Als je denkt aan een vakantie op de motor dan denk je niet zo snel aan IJsland. Denk je aan IJsland dan denk je aan kou, ijs en depressies. Ja, op IJsland heeft moeder natuur het nog voor het zeggen. Zo bleek ook wel afgelopen jaar toen de uitbarsting van de Eyjafjallajokull vulkaan het Europese vliegverkeer lam legde. Maar, met zijn actieve vulkanen, onmetelijke gletsjers, uitgestrekte lava-woestijnen, warme bronnen, ontelbare watervallen en kleurrijke bergketens heeft het landschap van IJsland de avontuurlijk ingestelde motorrijder heel wat te bieden.

Sinds 1980 ben ik zo'n 40 keer naar IJsland afgereisd. Te voet, te paard met de jeep of fietsend, maar nog nooit op de motor. Daar kwam afgelopen september verandering in. Zes mannen en twee vrouwen rijdend op Yamaha, KTM en BMW motoren gingen met mij mee om IJsland op de motor dwars over te steken, niet één keer, maar twee keer.

Extreme wind en harde regen

Nadat we de motoren in de haven van Reykjavik hebben opgehaald staan we meteen op scherp. Over deels onverharde bergpaden steken we het schiereiland Reykjanes, van kust naar kust, schuin over. We volgen de soms Engels aandoende kustlijn, passeren de continental divide, stoppen even later bij een solvatorenveld, zien meters hoge golven op steile kliffen kapot slaan en passeren de imposante Skogafoss. De laatste 30 kilometer van onze eerste dag zouden weer onverhard zijn. Ware het niet dat de extreme wind en slagregens van het laatste uur roet in het eten gooiden. Achteraf was het geen straf om te stranden. Het hotel bleek over een uitstekende keuken te beschikken en het warme water van de nabij gelegen "bubbel" baden was een weldaad voor stijve spieren. De meegenomen rum deed de rest.

Land van vulkanen en rivieren

Helaas blijken de buien hardnekkig van aard te zijn. Het regent nog steeds wanneer we richting de spleetvulkaan Lakagigar rijden. Een rij van 120 kraters markeren de scheur waaruit in 1783/1784 negen maanden lang lava stroomde. Inmiddels is het zwarte lava bedekt met een tapijt van felgroen gekleurd mos en gras. Dat deze dag niet alle nattigheid van boven komt blijkt al snel wanneer we voor "onze" eerste uitdaging staan. Een rivier, dertig meter breed en nergens een brug te bekennen. Tsja, rivieren zat in het binnenland maar aan bruggen bouwen doen ze hier niet, die IJslanders. Dan maar er doorheen. Na enige discussies over waar wel en waar niet, hoeveel gas te geven of juist niet stonden we dan toch, soms met vereende krachten, aan de overkant. Na drie kilometer was het weer raak. Iets breder deze keer. De aanhoudende regen deed ons besluiten deze rivier te laten voor wat hij was en terug te keren naar het hotel van de vorige avond. Het warme water van de bubbelbaden lonkte en niet te vergeten, het restje rum.

Sprookjesachtige vergezichten

Na regen komt zonneschijn en na asfalt komt steenslag. Zo ook op IJsland. We draaien het binnenland in en zetten koers richting het noorden. We volgen het onverharde pad kriskras door het verrassend groene landschap en worden regelmatig getraakteerd op fantastische uitzichten op het zonovergoten, sprookjesachtige landschap van Blafjell. Riviertjes zoeken hun eigen weg en kruisen regelmatig ons pad. Daar waar vulkaanuitbarstingen in oude tijden het landschap wreed uit elkaar gescheurd hebben, stort het water in adembenemend mooie watervallen de diepte in. Aan het einde van een dag vol ohhh's en ahhh's, stoppen we bij de gekleurde rhyolietbergen en warme bronnen van Landmannalaugar. Een gebied met veel geothermische activiteit

en bizar gevormde lavavelden. Hier vind je ook veel zuiver obsidiaan, een half-edelsteen, ook wel vulkanisch glas genoemd.

Dit is IJsland ten voeten uit

We gaan verder naar het noorden en komen terecht in het totaal verlaten binnenland. Hoe gedetailleerd mijn kaart ook is, uit niets valt te achterhalen wat ons de komende uren te wachten staat. Toeristen komen hier nauwelijks, en al helemaal niet op de motor. De paar IJslanders die hier zelf met de auto komen weten het wel; Stoppen, 4x4 inschakelen, bandenspanning aanpassen, sperddifferentieel en lage gearing en gaan. De komende uren draaien we bocht na bocht door een maanlandschap van lava, zand en rotsen. De haarspeldbochten in de Alpen zijn flauwe varianten van de soms onmogelijk lijkende curven die het pad hier maakt tussen de bizar gevormde lava en rotsformaties door. Lunchen doen we midden op de "weg" en regelmatig stoppen we om de route te "controleren" op kaart en kompas. We volgen min of

meer de contouren van de Vatnajökull, met 8400 km² de grootste gletsjer van Europa. We passeren zwarte zandwoestijnen, verwonderen ons over tafelbergen (restanten van vulkaanuitbarstingen onder het gletsjerijs van de laatste ijstijd) en rijden door kilometers brede, net niet opgedroogde rivierbeddingen, op "tast" afstand van het met

een dikke laag vulkanisch as en modder bedekte gletsjerijs. Wanneer we uiteindelijk Askja naderen laat het IJslandse weer zien hoe wispelturig het kan zijn; sneeuw.

Land van contrasten

Bij de doorsteek van Noord naar Zuid, laten we ons al snel verleiden door het vriendelijk ogende berglandschap van Noord IJsland. Glooiende hellingen, groene bergweiden, besneeuwde bergtoppen, sprookjesachtige watervallen en fantastische tracks die al dit schoons met elkaar verbinden. Wanneer we Hveravellir naderen maakt het feeëriek landschap plaats voor een droog en ongenaakbaar kaal landschap waar stof en storm de scepter zwaaien. Je hebt weinig fantasie nodig om te begrijpen dat dit het land is waar volgens IJslandse saga's kwaadaardige trollen leefden en outlaws niets vermoedende reizigers beroofden van hun voedsel en schaarse bezittingen. Gelukkig was dat lang geleden en genieten wij op onze laatste dag onbekommerd van wederom een warm "bad" naast een berghut. Wanneer we 's avonds laat vanuit het warme water ook nog eens getraakteerd worden op een lichtshow van Aurora Borealis, het Noorderlicht is het plaatje compleet en, zoals Han met een diepe zucht van voldoening fluisterde: "Nu kunnen we naar huis".

In 2012 kun je met IJslandkenner en schrijver van dit reisverhaal, Paul Duijf, mee naar IJsland om twee weken lang zelf te ervaren hoe overweldigend motorrijden is op dit schitterende eiland. Voor meer informatie over de Trans Iceland Motor Challenge, kijk je op de website van Travel 2 Explore: www.travel2explore.com

Schitterende afdalingen en beklimmingen.

Pauze midden op de weg.

Genieten van een warm 'bad'.

We passeren zwarte zandwoestijnen.

Genietend van het uitzicht.

Adembenemend mooie watervallen bij Blafjell.

Bij gebrek aan een brug; dwars door het water heen.